Universitätsbibliothek Paderborn

Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam insignium memoriam in menses diesque ...

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

V. Die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Visual Library

V. DIE DECEMBRIS.

P. ANDREAS GVALDANES.

5. Decemb. Lusitanus Mazuæ, 1596.

HVnc hoc die collocat Iacobus Stratius in suo menologio. Fuit P. Andreæ Ouiedo Patriarchæ superstes, olim socius, vir sine dolo, ac in Abyssinorum salutem totâ contentione intentus. Vnde intra quinque mensium interuallum, eorum linguam perdidicit, & institutiones ac documenta fidei Christianæ Abyssinorum idiomate scitè descripsit, ad Schismaticorum reductionem. In Mazua deinde Arabici sinus insula, cùm Christianum, & quidem Sacerdotem, eum esse agnoscerent barbari; à Turcis Christiani nominis odio incitatis tentus, & hastis transfixus est.

SIMON COVROVBLE COAD.

Belga Brugis. 5. Dec. 1616. ætat. 46. Soc. 23.

P Eleutherij Pontani sororis filius, à paupertate, assiduitate ac pietate apprimè laudatus. Cùm Patris cuiuspiam confessionem foris audientis esset socius, impudens fœmina clauso repentè ostio ausa est à Simone impuritates nescio quas postulare: sed, Bernardi exemplo, castissimo clamore in ruborem, ac fugam data est. Ad æs campanum domesticum in ipso sonantis horologij articulo confestim pulsandum, erat apprimè attentus; vt & domi disciplinæ ordo seruaretur ad punctum, & foris apud externos ad signa nostra perattentos bonum Collegij exemplum perseueraret. Magnâ & suaui industriâ iuuabat eos, qui fidei Christianæ rudimenta variis locis tradebant, & paruuli ad illum patrem confertim præ aliis affluebant, cuius socius erat Simon. Eius colloquia cum exteriùs intra sui status conditionem erant sancta, & idonea cordibus molliendis. Cùm in Burgensi Collegio habitaret, duo Coadiutores erant (vt alios alibi plures taceam) qui, secundùm Deum, illi referebant acceptam vocationem suam. Nomen verò illius apud ætatem teneram, ac alios tam erat gratum ac celebre, vt Coadiutores nostros passim *Simones* dicerent, ac si Coadiutor quispiam adesset, Simonem adesse nunciarent.

Castitas. Obedient. Pia colloquia.

P. OCTAVIVS BONINVS.

Italus Romæ. 5. Dec. 1653.

SI quid ambiguum incideret, expensis vtriusque partis momentis introspiciebat, ecquid è maiore Dei gloria videretur, ac illud constantiâ & reuerentiâ mirabili amplectebatur; semper in ea quæ Dei sunt magis accuratè agenda intentus. Nouitiis cùm præesset, magnam noctis partem orando ducebat, & concepta istic bona desideria & proposita sæpiùs interdiu regustabat, in sacro potissimùm ac in diuino officio recitando. Sæpè illi in ore illud Christi: *Quid prodest homini si mundum vniuersum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur!* Hoc, & his similia æternitatis apophthegmata vesperi relegebat, & cùm vestes deponeret cubitum concessurus, identidem repetebat, ad æterna principia & aptè deducendas ex iis practicas conclusiones continenter attentus.

Oratio.

Quicquid agendum erat, circumſpectabat omnia quæ rem illam circumſtant, & quicquid ad meriti maioris acceſſionem ſpectat induſtriæ, adhibebat; ne quid boni lucri omitteret. Cùm in menſæ lectione anagnoſtes legiſſet quanti momenti, meritique ſit *Sacrum.* diuino ſacrificio intereſſe, nitebatur plura ſacra audire. Indulgentias nullas, quas quidem ſciret, negligebat. *B.V.* Paruulam è collo corollam ſub veſte geſtabat, cuius granis adnumerabat actus virtutum quos ipſe ſibi præfixerat: & corollam illam *panem* ſuum *quotidianum* vocabat. Etiam ſcripto ro- *Humilit.* gauit Superiores, vt quicquid in illo aduerterent, admonerent. Nullum vllius obſequium circa cubiculi curam admiſit. Ad ignem nullo frigore perpelli potuit vt manus, licèt perfrigidâ *Oculi.* hyeme tumidas, calefaceret. Cùm alia excuſaret, ſi quid tamen contra Superiores dici audiebat, coarguebat. Oculos habuit planè in poteſtate, maximè vbi cum fœminis erat agendum. Cum nobili quadam fœmina per annos plures perſæpè locutus, illam in facie nunquam vidit, ſolâ voce illam noſſe contentus. Aliam quāpiam cuius ille conſcientiam virtutemque ſingularē pernôrat, rogauit vt ei lumen à Deo impetraret. Paruit illa: & P. Octauio ſcripſit, illùm à Deo ad Societatem non tantùm communi omnibus aliis fine vocatum eſſe, verùm etiam vt animas, & particulatim eorum qui ſunt de Societate, rectis itineribus ad Deū dirigeret. Atque hoc in eo elucebat ſeu Nouitios, ſeu tertiæ Probationis Patres, ſeu Collegia regeret. Vnde nobili Rectoris exemplo alij etiam facilè ducebantur, nullo cuiuſuis authoritatis obtentu. Exhortationes quas ad Socios domi dicere parabat, P. Spirituali ſuo primùm oſtendebat, rogabatque vt calamo quoque admoto expungeret ex iis quicquid vellet: id quod vbi factum videbat, tum verò eas eò libentiùs pronunciabat, tanquā diuino iam calculo approbatas. Cuidam è ſociis adoleſcenti ſcrupulis agi- *Scrupuli.* tato, & ad dies aliquot abituro, idque ægrè ferenti quòd à Patre Spirituali abeſſe deberet, ac viuere anxius in ſuis illis curis & ſpinis, eam pectoris partem qua cor eſt cruce ſignauit, & bono animo ire iuſſit: nec enim quicquam à conſuetis illis ſuis tricis moleſtiæ habiturum. Abiit alter; & per eos dies tranquillus vixit. Eidem à tot conſcientię terriculamentis poſtea libero dixit P. Octauius; magni faceret illas moleſtias à Deo ſibi datas, quò ipſe quoque opem ferre poſſit aliis illum in illo genere conſulturis: id quod etiam euenit. Nobilem virum in ſecreto conclaui adiit, & depromptâ è ſinu Crucifixi Chriſti effigie ſupplex *Zelus. anim.* proiectus in genua, ea illi dixit, vt eum licenter hactenus viuentem ad frugem reduxerit. Quadam in vrbe cùm fœminæ ſe vanè ſeu impudenter nudarent in pectore, varios diuerſæ conditionis homines clam, & dextrè interrogauit an obſcæno illo ſpectaculo ad impudicas cogitationes &c. ſe magnoperè commoueri ſentirent; cumque omnes ita ſe commoueri reſponderent, egregiâ Patrum eius Collegij conſpiratione illo adnitente, factum eſt vt illud ſcandalum tolleretur; maximè cùm Confeſſarij in id vnanimitate ſanctâ conſpiraſſent vt parùm pudicè nudatas id genus fœminas (tanquam grauia & perpetua ſcandala oculorum) à peccatis nemo abſolueret. Et induſtriæ felix euentus ex voto reſpondit. In Romano Collegio Præfecti Spiritus munus obibat Octauius, cùm ſanus tum adhuc, & valens rogauit quendam, vt in cubiculo ſuo *Mors.* libros componeret: atque ſubridens; volo me, inquit, præparare ad mortem: & meo ſucceſſori compoſita omnia.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nia relinquere. Breui post æger ad valetudinarium abiit, vbi morti iam vicinus à socio illo rogatus num tunc de sua morte aliquid sciuisset, cùm de componendo cubiculo suo loqueretur respondit: Aliquid se sciuisse. 5. Decembris extremis iam mysteriis procuratus cùm minorem scholarum campanam audiret, Patri qui ei aderat, adhuc, inquit, mihi superest media hora in vita. Et verò mediâ horâ post pacatè migrauit è vita, nullius vnquam grauioris peccati reus; vt firma opinio est.

P. STEPHANVS STAROSCIRISKI.

FVit P. Stephanus cùm inter mortales ageret Ecclesiastes, ac excursor ad animarum quæstum percelebris. Hic post mortem peste obitam, secundùm quietem cuidam Patri in Suecici carceris squalore iacenti apparuit, vt fama est; monuitque vt æternam vitam per patientiæ lucra cõtenderet adipisci. Adeò ille ne post mortem quidem desiit diserti Ecclesiastæ fungi officio.

Polonus Choynecij. 5. Decemb. 1656. ætat. 50. Soc. 19.

Disce à mortuo. Patientia.

VI. DIE DECEMBRIS.

P. IOANNES METELLA. & P. LVDOVICVS MATTHÆVS POLINGOTTVS.

6. Decemb. Lusitanus Metteigãmæ. 1616. ætat. 32 Soc. 18. Alter Italus ætat. 38. Soc. 13.

CVm in Matteigammensi Ceilani Regni oppido laborarent fideles hi Euangelij satores, Gandiani milites amore suæ sectæ ac suorum sacrificulorum (quibus horum præsentia officiebat quàm plurimum) odioque fidei, & illorum qui eam fidem prædicabant accensi, eos lanceis confixêre, ac recisa eorum capita palàm hastilibus affixa proposuêre spectanda: cadauera verò ad Crucis pedem abiecêre.

P. FRANCISCVS COSTERVS.

Belga Bruxellæ. 6. Dec. 16 9. ætat. 88. Soc. 67.

A Matre in ipso partu Deiparæ dedicatus, illius honorem, & amorem libris, concionibus, Congregationibus, cultu priuato & publico propagauit. Rogatus quis cultus Dei matri esset gratissimus, respondit: *Constans, quantumuis exiguus.* Ipse per illum à Deo in Societate constantiam petebat rosario quotidie recitato. Ille primus in Prouinciis, quas gubernauit B. V. sodalitates erexit; & Colossi prophani loco Antuerpiæ Deiparæ statuam in curia poni curauit. Vbi, vbi eius videbat imaginem, aperto capite *Aue Maria* dicebat: id quod fecit, & moriens eius miracula libentissimè narrabat, & audiebat. S. P. Ignatio Romæ charus, ab illo *humilitatem, obedientiam, & perpetuam quandam lætitiam,* sibi commendatam fuisse aiebat: & verò seruabat. Per 67. annos in Societate vltra communem præscriptam omnibus surgendi horam somnum protraxit nunquam. Æger nunquam fuit, nisi extremo in morbo. Virginitatem perpetuam perpetuâ corpusculi afflictatione seruabat cautus, & seuerus in se; licèt fassus aliquando sit, se nullâ fœdâ cogitatione vnquam tentatum.

B. V. *Vocatio.* *Mand.* *Castitatis*